

Enid Blyton Stories

Die Kabouter se Speelgoed Winkel

THINK
DIGITAL ACADEMY

Lank, Lank Gelede

"DAAR is 'n nuwe speelgoed winkel aan die einde van die dorpie!" het die towerfee kinders eendag uit geroep. 'Kom kyk!'

So het hulle almal gegaan en hul opgedraaide neuse teen die speelgoed winkel se venster gedruk. "Oooh," het hulle verheug gesê. 'Kyk daai pragtige poppe! En kyk na daardie slim hout soldaat - en o, daardie beer met glinsterende oë!'

"Daar is geen treine nie," het klein **Pop-Off** treurig gesê. Hy het so baie van treine gehou.

"En geen bakstene nie," het Jinks gesê, wat daarvan gehou het om huisies te bou.

"Maar kyk na daai matroospoppe en al die babapoppe en die opgedolliede katte en honde speelgoed!" het Fenny gesê. 'O, ek wens my spaarblik was vol.

'Die kabouter wat pas die nuwe speelgoed winkel oop gemaak het, kom tot by die deur. Hy het helder groen oë en sulke spits ore gehad dat dit so skerp soos pyle gelyk het.

Hy het die kinders 'n grynslag gegee wat van oor tot oor gestrek het. Wel kinders, ek hoop ek sien julle op julle verjaarsdae en met Kerstyd, en ook elke Saterdag. Jy sal vind dat my speelgoed baie goedkoper is om te koop as enigiemand anders s'n!

Hy was heeltemal reg. Die towerfee kinders kon 'n speelgoed soldaat vir 'n sikspens kry, en 'n groot teddiebeer met 'n brom in die sy middel vir 'n sjieling.

Die poppe was almal dieselfde prys, 'n halwe kroon elk. Dit was wonderlik. Dit was geen wonder dat al die kinders van Cherry Dorp hul geld by die kabouter speelgoed winkel gespandeer het nie.

Hulle het poppe en soldate en bere en honde en katte gekoop. Maar hulle kon nie treine of trokke of skepe of toppe koop nie, want die kabouter het dit nie verkoop nie.

Ek stel nie daarin belang nie,” het hy met ‘n glimlag gesê.

'Ek verkoop net die speelgoed waarvan ek regtig hou.

En toe, nadat hy 'n paar dosyn poppe en soldate en bere verkoop het, het iets eienaardigs gebeur. Eers het Jinx se speelgoed soldate verdwyn.

Toe het twee van Fenny se nuwe poppe verdwyn. Toe verdwyn Pop-Off se blou teddiebeer. Binkie se speelgoed hond was nie een oggend op die vensterbank, waar hy dit die vorige aand gelos het nie, en Gobbo se matroospop is uit die speelgoedkas. Hoe vreemd! Niemand kon uitvind wat gebeur het nie. Hulle het oral gejag, maar die speelgoed is nie weer gevind nie.

"Een dief moes in die nag deur ons dorpie gegaan het en al die kinders se nuwe speelgoed gesteel het," het die towerfeetjies treurig gesê. Die volgende aand het iemand se lappop verdwyn, en drie poppe. En toe verdwyn 'n speelgoed hond en 'n baba pop ook. Hoe baie eienaardig! Die towerfeetjies het na die kabouter daaroor gegaan.

'Kan jy vir ons sê wat het gebeur? Het hulle verbaas gesê. 'Al ons speelgoed het een vir een verdwyn. 'Vreemd,' het die kabouter gesê en sy kop geskud. 'Baie, baie vreemd. Ek het geen idee waarheen die speelgoed gegaan het nie - maar aangesien julle so hartseer daaroor is, kan julle saam met my na die winkel gaan en julle kan enige speelding kies wat julle wil teen halfprys!

'Hoe gaaf is jy nie!' het die towerfee tevrede gesê, en hulle
het baie nuwe speelgoed by die groen-oog kabouter
gekoop.

Maar kort voor lank het daardie speelgoed ook in die nag verdwyn, en niemand het geweet wat aan die gang was nie.

Toe het klein Fenny wat drie nuwe poppe gehad het een
aand besluit, dat een van die drie poppe erg verkoue het en
die pop moet uitgetrek word en dadelik gaan slaap. Sy het
toe al haar klere en haar skoene en sykouse uitgetrek, en vir
haar 'n nagjurk aangetrek en haar in die bed gesit.

Daardie aand het twee van haar poppe verdwyn – maar nie die een wat sy met verkoue in die bed gesit het nie verdwyn nie! Haar broer het Fenny hoor huil en kom kyk wat die saak was. Hy het verbaas gelyk toe hy hoor dat een van die poppe nie verdwyn het nie. Nou hoekom moet die dief twee steel, maar die een in die bed los?

'Fenny,' het hy gefluister, 'ek gaan uitkyk vir die dief! Ek sal in die bos wegkruip en die laning dophou wat deur die dorp loop. Wie snags daar rond dwaal, sal die dief wees! Ek is seker hy sal 'n armvol speelgoed hê!

'Nee – moenie kyk nie, Tippy,' het Fenny bang gesê. 'Jy weet almal dink dis 'n baie kragtige towenaar wat in die nag kom en homself onsigbaar maak sodat niemand hom kan sien nie. En dis hoe hy ons speelgoed vat. - sy onsigbare hand wat in ons vensters steek. "Daar is iets vreemd hier," het Tippy gesê. 'Ek gaan kyk!'

So het hy daardie nag in die bos weggekruip en die laning
wat deur die slapende dorpie geloop het, dopgehou.
Niemand het gekom nie. En toe, net toe Tippy huis toe
gaan kruip, hoor hy 'n piepklein geluid.

Tippitty-tap, tippitty-tap - en in die baan af kom 'n baie
piepklein figuurtjie. Wat kan dit wees? 'n Klein towenaar?
'n Klein kulkunstenaar? Toe staar hy verbaas. Dit was nie 'n
towenaar nie, maar net 'n speelgoedsoldaat, wat vinnig in
die baan afstap in sy klein klikskoenetjies - tippitty-tap!

En toe kom 'n pop, en daarna 'n sagte loop speelgoed kat, geklee in 'n romp en tjalie. Sy het skoene aan haar voete gehad, maar sy het geen geluid gemaak nie. Toe kom 'n krul haar pop en nog twee speelgoedsoldate! Tippy kon skaars sy oë glo.

Hy het fluisterend uitgeroep: 'Hallo, soldaat! Hallo, matroos pop! Wat maak jy?'

Maar hulle het glad nie kennis geneem nie. Nie een van hulle het eers omgekyk nie, maar het stilweg op pad gegaan. Hulle was speelgoed wat kon loop, maar dit het gelyk of hulle nie lewendig was nie.

Tippy het stil op gestaan en het die teddiebeer in die baan af gevolg. Die beer het bestendig aangestap, sy skoene maak 'n klein skuifgeluid omdat hy nie sy voete behoorlik opgelig het nie

En, tot Tippy se groot verbasing, het hulle by die oop hek van die kabouter se speelgoed winkel ingestap, met die paadjie op en het by die deur ingegaan. Dit moet dan oop wees!

Tippy het ook na die deur gekruip. Dit was oop. Binne het 'n klein liggie gebrand. Een vir een het die speelgoed na 'n rakkie gegaan en self daar gaan sit. Hulle was nogal stil en het glad nie beweeg nie. Tippy kyk versigtig rond. Hy kon iemand in die kamer langsaan hoor snork. Dit moet die kabouter wees.

Hy het 'n boks gesien met iets op die deksel gedruk. Tippy buk daaroor en probeer uitmaak wat daar geskryf is. ‘Stap towerspreuke vir skoene,’ lees hy verstom, en skielik het hy die geheim van die verdwynende speelgoed geraai!

Daardie bouse kabouter! Hy het speelgoed verkoop wat
skoene gedra het – hy het nie treine of bakstene of skepe
verkoop nie omdat hulle nie skoene gedra het nie en nie kon
loop nie. Maar soldate en teddies en poppe kon almal skoene
dra! Daarom steek hy 'n towerspreuk in hulle skoene,
wetende dat die towerspreuk op 'n sekere tyd sal werk – en
al die speelgoed sal terug loop na hom toe, sodat hy dit weer
kan verkoop! Het Tippy gedink. O, hy is vals. Hy is 'n bedrieër!
Maar hoe slim is hy nie!

Tippy het gesit en gewonder wat om te doen. Toe sien hy die kabouter se stewels wat by die deur gestaan het, en hy het skielik geglimlag. Hy het die boks oopgemaak en 'n handvol van die stap towerspreuk poeier uitgehaal.

Hy het dit reg in die tone van die stewels gedruk.

Toe kruip hy uit.

Die volgende dag het almal in die dorp geweet van die kabouter se gemene truuk. Hulle het woedend na sy winkel saam gedrom, en hy het hulle met sy gewone grimlag ontmoet. 'Watter onsin!' het hy gesê, toe hulle geskree het om hom te vertel wat hulle geweet het. 'Ek weet niks van stap towerspreuke nie, absoluut niks nie. Ek het nog nooit eers van so iets gehoor nie. Daar is nie sulke dinge nie. Tippy het daarvan gedroom.

'Pak jou goed, jou bouse kabouter, en gaan weg!' het die towerfee geskree.

"Beslis nie," het die groen-oog kêrel gesê. "Ek sal hier bly solank as wat ek wil. Niks kan my laat weg gaan nie, en ek waarsku julle - wees versigtig vir net ingeval ek 'n slegte towerspreuk oor julle almal maak. 'Maar terwyl hy praat, het sy voete begin rond swaai en heen en weer geslinger. Die kabouter het verbaas na hulle afgekyk. Wat was besig om te gebeur?"

Tippy het gegiggel. Hy het geweet. Die handjievul stap towerspreuk het begin werk! En baie gou het die kabouter gevind dat sy voete hom uit sy huisie stap en met die paadjie af na sy voorhek.

"Stop, voete, stop!" het hy geskree. 'Wat is fout met jou? "Dieselfde ding was aan die voete van al die speelgoed wat jy verkoop het!" het Tippy verheug geroep. 'Stap towerspreuke in jou stewels - maar ek het vergeet, jy het nog nooit van sulke goed gehoor nie, het jy?'

Die towerfee het langs die woedende, verwarde kabouter
gehardloop totdat hy aan die einde van die dorp gekom
het. Toe het hulle vir hom gesê: 'Totsiens! Jy het soveel
towerspreuke in jou stewels dat jy nie sal ophou loop
voor jy by die Land van Wie Weet Waar kom nie! Ons sal
jou nie weer hier sien nie, kabouter!'

Hulle het natuurlik nie, want hy het vir jare geloop.

Die kinders het 'n wonderlike tyd in die speelgoed winkel gehad!

"Die speelgoed is joune," het meneer Plod die polisieman gesê. 'Die kabouter het julle met baie poppe en ander speelgoed bedrieg. Neem nou wat ookal jy wil hê. Hy sal nooit, nooit weer terug kom nie.'

Die kinders het dus al die speelgoed gevat wat hulle wou hê
– maar wat was die eerste ding wat hulle gedoen het? Kan
jy raai? Ja – hulle het al die speelgoed se skoene uit getrek!
Hulle gaan nie weer weglou nie!

Die Einde

THINK

DIGITAL ACADEMY